Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: ”Martin Luther”, i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 225. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000421456/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Spisekammer det kommer! — Og tak Fru Magisterinden!« raabte han efter Pigen, som nu gik ud ad Døren.

»Ak ja! mit Philippichen!« sagde han og lagde Haanden paa dennes Arm — og saae pludselig, at hans Vært havde faæet Lommetørklædet op for Øjnene, — »men eet undrer jeg mig over: hvorfor jeg nu skulde tænke paa denne Baalbrænding, før det var mig saa let og selvfølgeligt, som det nu er bleven, — hvorfor jeg skulde der gaa i Aftes og hverken vide ud eller ind, om det skulde være eller ej; — havde jeg nu ventet til i Dag, saa havde der ingen Bugter været — kun een, ret Linje.«

»Havde det ikke været saa svært for jer igaar Aftes, da havde det ikke været saa let for jer nu,« sagde Magister Philip.

»Jeg troer, det var fordi, Gud ynder altid at gjøre med mig, som de gjorde med Garver Görckes Hest i Mansfeld. De holdt den et Bræt for Øjnene, saa den vidste hverken, hvor de førte den hen, eller hvad der skulde gaa for sig med den.«

»Ja, hvad skete der da med Dyret?«

»Nej, Resten passer, Gud skee Lov, ikke paa mig. Gud vil blot have, at jeg skal gaa i Blinde. — Men hvis I ikke vil fortørnes over Historien, Philippichen, saa kan jeg godt fortælle den til Ende, mens jeg spiser. Jo — Garver Görckes Hest den fejlede ikke andet, end at den var saa gammel, saa den ikke kunde leve. Men det forstod Garveren sig jo ikke paa; han trak Hesten hen til Smed Walther forat faa den kureret. Saa sagde Smeden, da han havde seet lidt paa Dyret: »Det eneste, der skulde kunne hjælpe, det var at lette den op for Skrald, har I prøvet det?« — »Nej,« siger Görcke, »jeg veed sletikke, hvad dét vil sige.« — »Saa maa det prøves,« siger Smeden. De trækker saa Hesten om til Møddingen, og Smeden holder et Bræt for Panden af den, saa den ikke kan see. Dernæst beder Smeden Görcke, om han ikke vil løfte den store Forhammer og slaa mod Brættet af al sin Magt. Det gjør ogsaa Görcke, men rammer Hesten midt i Panden. Den styrtede straks til Jorden og var fuldkommen kureret for sin Sygdom.«

»Ja, det var mærkeligt nok.«

»Synes I det?«

»Ja — jeg forstaar det vist ikke ret —«

»Og jeres Fader var endda ogsaa Smed, Hr. Magister! Men det har jeg nu heller aldrig kunnet forstaa — at han var. — — Aa, Gud! Philippichen! men i Dag forstaar jeg den